

Νικολαΐδης Χαράλαμπος

Μαύροι καιροί

Δριμύς χειμώνας, μαύροι καιροί
βροντάει ο ουρανός
του θανάτου αρχίζει βροχή.
Στον αέρα απλώνεται το κλίμα βαρύ
και παντού ακούγεται
του πένθους μουσική.

Δριμύς χειμώνας, μαύροι οι καιροί
κάθομαι πλέον μοναχός, κλαίω μοναχός
μέσα στην νύχτας το σκοτάδι
κάθομαι και αναπολώ
ένα γλυκό σου χάδι.

Δριμύς χειμώνας, μαύροι οι καιροί
το τέλος πλησιάζει
το μαρτύριο σε λίγο θα τελειώσει.
Σε λίγο θα 'μαστε πάλι μαζί.